

**„Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom.
A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých.“ (Mk 10, 43-44)**

Cestou do Jeruzalema Ježiš už po tretí raz pripravuje svojich učeníkov na dramatickú udalosť svojho umučenia a smrti. Ukazuje sa však, že práve oni, jeho najbližší nasledovníci, nie sú schopní to pochopiť.

Medzi samotnými apoštolmi totiž vypukne konflikt: Jakub a Ján žiadali, aby mohli zaujať čestné miesta „v jeho sláve“¹, ostatní desiaty sa rozhorčujú, sťažujú sa a skupina sa triešti.

Ježiš si ich potom s trpezlivosťou všetkých zavolať k sebe a opäť odhalil šokujúcu novosť svojho zvestovania:

**„Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom.
A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých.“**

V tejto vete z Markovho evanjelia sa ešte viac vystupňuje obraz sluhu-otroka. Ježiš nás vedie od postoja jednoduchej disponibility v ohraničenej a spoľahlivej skupine k úplnej oddanosti všetkým bez výnimky.

Tento alternatívny návrh ide proti prúdu ľudského chápania autority a vlády, ktoré si možno podmanilo samotných apoštolov a ľahko nakazí aj nás.

Žeby tu tkvelo tajomstvo kresťanskej lásky?

„Jedno slovo evanjelia my kresťania príliš nezdôrazňujeme: slúžiť. Zdá sa nám staromódne, nehodné dôstojnosti človeka, ktorý dáva a prijíma. A predsa je naň zamerané celé evanjelium, pretože je to láska. A milovať znamená slúžiť. Ježiš neprišiel rozkazovať, ale slúžiť. (...) Slúžiť a slúžiť si navzájom, to je kresťanstvo, a kto ho v jednoduchosti napĺňa – a to môže každý –, ten urobil všetko; nie však všetko, čo zostane samo, ale všetko také, ktoré – keďže je živým kresťanstvom – rozpúta požiar.“²

**„Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom.
A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých.“**

Stretnutie s Ježišom v jeho slove nám otvára oči, podobne ako v nasledujúcich veršoch

---

¹ Porov. Mk 10, 37.

² Chiara Lubichová, *Servire*, in «Città Nuova», XVII, č. 12, 1973, s. 13.

slepému Bartimejovi³: oslobodzuje nás od obmedzenosti našich zaužívaných schém, núti nás uvažovať v Božích horizontoch, v mierach jeho projektu „nového neba a novej zeme“⁴.

On, Pán, ktorý umýva nohy⁵, svojím príkladom odporuje strohému zaradeniu sluhov, kam neraz naše občianske a niekedy aj náboženské spoločenstvá často zaraďujú sociálne slabšie kategórie ľudí.

Kresťanská služba teda spočíva v napodobňovaní Ježišovho príkladu, od neho sa môžeme naučiť nový štýl budovania spoločenstva: byť blížnym naplno, pre každého človeka, v akomkoľvek ľudskom, sociálnom alebo kultúrnom postavení.

Giovanni Anziani, metodistický pastor Valdénskej cirkvi, hovorí: „(...) keď prijímame, že vkladáme svoju dôveru a nádej v Pána, ktorý je služobníkom mnohých, Božie slovo od nás požaduje, aby sme v našom svete a uprostred všetkých jeho protirečení konali ako tvorcovia pokoja a spravodlivosti, ako budovatelia mostov na zmierenie medzi národmi.“⁶

Takto žil Iginio Giordani, spisovateľ, novinár, politik a otec rodiny, v časoch poznačených diktatúrou. Pri vyjadrení svojej skúsenosti napísal: „Politika je – v tom najdôstojnejšom kresťanskom zmysle – služobníckou a nesmie sa stať pánom: nesmie sa stať zneužívaním, ani nadvládou, ani dogmou. V tom spočíva jej funkcia a dôstojnosť: byť službou spoločnosti, byť láskou v praxi: primárnou formou lásky k vlasti.“⁷

Svedectvom svojho života Ježiš navrhuje vedomú a slobodnú voľbu: nežiť viac uzavretý do seba a svojich záujmov, ale „žiť životom druhého“, s jeho pocitmi, niesť jeho bremená a prežívať s ním jeho radosti.

Všetci máme malé či veľké zodpovednosti a priestory vlastnej autority: v politickej a spoločenskej oblasti, no tiež v rodine, škole či v spoločenstve veriacich. Využime svoje „čestné miesta“, aby sme poslúžili spoločnému dobru a budovali spravodlivé a solidárne ľudské vzťahy.

Spracovala Letizia Magriová a tím Slova života

---

³ Porov. *Mk* 10, 46-52.

⁴ Porov. *2 Pt* 3, 13.

⁵ Porov. *Jn* 13, 14.

⁶ https://www.chiesavaldese.org/aria_covers.php?ref=111

⁷ P. Mazzola (spracovateľ), *Perle di Iginio Giordani*, Effatà editrice, Turín 2019, s. 112.